

SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽĎÁRSKÝCH FARNOSTÍ

VÁNOCE L. P. 2008
Program přípravy a liturgických oslav
Přidružené programy kulturní
Ohlédnutí za rokem 2008
Pohledy do roku 2009
Vánoční různočtení
Historická připomenutí
Dětem

FARNOST SVATÉHO PROKOPA ŽĎÁR NAD SÁZAVOU 1

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:30 a 18:00

Bohoslužby v týdnu:

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa v 8:00

Návštěvy nemocných:

První pátek v měsíci a na požádání.

Duchovní správce: P. Tomáš Holý

Kontaktní adresa:

Fara u svatého Prokopa, Tvrz 12, 591 01 Žďár nad Sázavou 1

Telefon: 566 625 943

E-mail: prokopzr@seznam.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Kancelářské hodiny: Středa 10 – 12, odpoledne 16 – 18

FARNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE ŽĎÁR NAD SÁZ. 2

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby:

Mše svatá vždy v 9:05.

Bohoslužby v týdnu:

Pondělí, středa a pátek v 17:15,

čtvrtek v 17:00 adorace

Farář: P. Vladimír Vojtěch Záleský

Kontaktní adresa a služby nemocným:

Římskokatolický farní úřad, Klášter 2,
591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 607 736 851

E-mail: zalesky@biskupstvi.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání.

Zpravodaj žďárských farností, Vánoce 2008: Redakční návrh zpracovali duchovní obou farností a Zbyněk Vintr. Do zpravodaje přispěli texty a fotografiemi farníci obou farností (autoři uvedeni u článků). Tisk Unipres. Fotografie na obálce Vojtěch Bořil, ostatní autoři uvedeni u článků. Zbývající fotografie archiv farností a internet. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti. Aktuální číslo i archiv zpravodaje je k dispozici na webových stránkách www.zdarskefarnosti.cz.

Návrhy článků pro velikonoční číslo zpravodaje: Chcete-li publikovat pozvánku nebo informace ve velikonočním čísle společného farního zpravodaje, předejte své návrhy do **10. února 2008** příslušnému duchovnímu správci.

Milí přátelé, farníci, děti,

už se stalo tradicí, že zatímco P. Tomáš píše úvodní slova velikonočního zpravodaje, já mám stejný úkol před Vánocemi.

Rád bych dnes začal malým zážitkem. Když na konci listopadu letos poprvé napadl sníh, Vysočina se oblékla do bílého, zatímco ve zbytku Moravy sníh většinou brzy roztál. Jednoho dne jsem jel do Brna a na střeše auta jsem přivezl asi 20 cm bílého sněhu. Ke katedrále zrovna přišly malé děti s paní učitelkou. Jakmile děti spatřily sníh, přiběhly a žadonily, jestli si ho mohou vzít. Za chvíli byla střecha prázdná všude, kam dosáhly ručky šťastných dětí. Připadal jsem si, jako kdybych přijel z jiného světa...

Za několik dní opět prožijeme příchod někoho, kdo k nám přišel jakoby z jiného světa. Přišel nám o tom nejenom vyprávět hezké příběhy, ale přišel nám tento Boží svět otevřít a darovat. Ti malí sněhuláčci kolem mého auta brzy roztáli – to co přinesl Pán Ježíš, zůstalo mezi námi trvale!

Svatý otec Benedikt nedávno řekl: „Bůh se stal maličkým, abychom ho mohli pochopit, přijmout a milovat.“

Přejeme Vám pokojný čas adventního očekávání a požehnané Vánoce.

*P. Vladimír Vojtěch Záleský
P. Tomáš Holý*

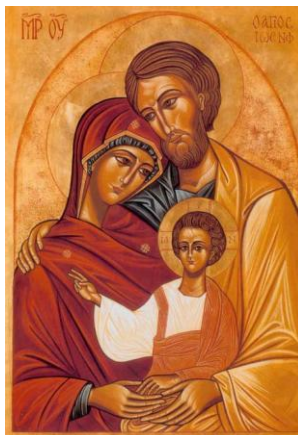
VÁNOČNÍ PROGRAM VE FARNOSTI ŽDÁR NAD SÁZAVOU I. SVATÉHO PROKOPA

Roráty v adventu:

- Pondělí 1. prosince až středa 24. prosince:
V pondělí až sobotu rorátní mše svatá v 6:30 hodin.

Svatá zpověď:

- Čtvrtek 18. prosince: 16:00 – 18:00.
- Pátek 19. prosince: 16:00 – 18:00.
- Pondělí 22. prosince:
9:00–12:00, 14:00–19:00 (více zpovědníků).

Mše svaté o Vánocích:

- **Středa 24. prosince – Štědrý den:**
Ráno v 6:30 roráty.
Vigilie Narození Páně v 16:00 pro rodiče s dětmi.
Půlnoční mše svatá ve 24:00.
24:00 Jan Kypta z Telče: Pastorální mše česká (Chrámový sbor sv. Prokopa).
- **Čtvrtek 25. prosince – Slavnost Narození Páně:**
Mše svaté v 7:30, 10:30, 18:00.
10:30 Jan Kypta z Telče: Pastorální mše česká (Chrámový sbor sv. Prokopa).
- **Pátek 26. prosince – sv. Štěpána, jáhna a mučedníka:** Mše svaté v 7:30, 10:30.
7:30 Doprovází rytmická schola sv. Prokopa.
- **Sobota 27. prosince – sv. Jana, apoštola a evangelisty:** Mše svatá v 18:00.
- **Neděle 28. prosince – Slavnost svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa:**
Mše svaté v 7:30, 10:30, 18:00.
- **Středa 31. prosince – sv. Silvestra, papeže:**
Mše svatá na poděkování za uplynulý rok a s prosbou o požehnání v 16:00.
- **Čtvrtek 1. ledna 2007 – Slavnost Matky Boží, Panny Marie:**
Mše svaté v 7:30, 10:30, 18:00.
- **Neděle 4. ledna 2007 – 2. neděle po Narození Páně:** 7:30, 10:30, 18:00.
- **Úterý 6. ledna 2007 – Slavnost Zjevení Páně:** Mše svaté v 8:00 a 18:00.
- **Neděle 11. ledna 2007 – Svátek Křtu Páně:** Mše svaté v 7:30, 10:30, 18:00.

Dnes končí doba vánoční.

(V ostatní dny jsou mše svaté podle obvyklého pořádku.)

VÁNOČNÍ PROGRAM VE FARNOSTI ŽĎÁR NAD SÁZAVOU II. NANEBEVZETÍ PANNY MARIE A SVATÉHO MIKULÁŠE

- **Neděle 21. prosince – 4. neděle adventní:**
9:05 Adventní mše svatá s přinesením betlémského světla.
Od 15:00 předvánoční svátost smíření.
- **Středa 24. prosince – Štědrý den:**
Vigilie slavnosti Narození Páně (tzv. „půlnoční“) ve 21:00.
Jíří Pavlica: Missa Brevis (Chrámový sbor Fons s orchestrem).
- **Čtvrtek 25. prosince – Slavnost Narození Páně:**
Mše svatá v 9:05.
(Vánoční zpěv lidu).
Od 13:00 otevřen kostel pro veřejnost.
- **Pátek 26. prosince – sv. Štěpána, jáhna a mučedníka:**
Mše svatá v 9:05.
- **Sobota 27. prosince – sv. Jana, apoštola a evangelisty:**
17:15 Mše svatá s žehnáním svatojanského vína.
- **Neděle 28. prosince – Slavnost svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa:**
9:05 Mše svatá s obnovou manželských slibů.
Jan Kypta z Telče: Pastorální mše česká (Chrámový sbor sv. Prokopa).
- **Středa 31. prosince – sv. Silvestra, papeže:**
8:00 Ranní mše svatá na poděkování za uplynulý rok v bazilice Nanebevzetí Panny Marie.
23:00 Noční mše svatá na poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc do Nového roku 2008 v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře.
- **Čtvrtek 1. ledna 2007 – Slavnost Matky Boží, Panny Marie:**
Mše svatá v 9:05.
Světový den modliteb za mír.
- **Neděle 4. ledna 2007 – 2. neděle po Narození Páně:** 9:05.
- **Úterý 6. ledna 2007 – Slavnost Zjevení Páně:**
9:05 Mše svatá.
Neděle 11. ledna 2007 – Svátek Křtu Páně: 9:05.
Dnes končí doba vánoční.

DOPROVODNÉ KULTURNÍ PROGRAMY OBOU FARNOSTÍ

Neděle 14. prosince 2008 až úterý 6. ledna 2009, kaple svaté Barbory

Výstava betlémů

K vidění bude na 80 betlémů ze sbírky římskokatolické farnosti ve Zvoli. Některé jako dlaň, jiné větší, ze dřeva, skla či keramiky. Unikum jsou betlémy z Afriky či Peru.

Úterý 16. prosince v 16:00, Náměstí Republiky

Živý Betlém

Letos již 19. rokem ožije náměstí týden před Vánoce lidovou hrou o narození Ježíše Krista v Betlémě před více jak dvěma tisíci roky. Bez Živého Betléma si snad dobu adventu ve Žďáře ani neumíme představit. Malí i velcí se opět mohou těšit na živé postavy z betlémů, zpěv koled a zvířátka. Přijďte nasát jedinečnou atmosféru vánoční pohody. Ztvárnění starého vánočního příběhu připravuje římskokatolická farnost s přispěním žáků a studentů Biskupského gymnázia a Střední školy gastronomické A. Kolpinga.

Pátek 19. prosince až neděle 21. prosince, Městské divadlo Žďár nad Sázavou

Ostrov Pohody 2008

Vás srdečně zve na

PÁTEK 19. 12.

19:30 **Gospel Singers z Prahy**

SOBOTA 20. 12.

13:30 **Princezna a drak**, aneb jak to bylo dál, když si Jirka Zlatovlásku vzal
Vysmáto - loutkové divadlo Aleše Bílka z Prahy

15:00 **Vánoční blázen** – pohádkový příběh
žáci *LDO ZUŠ Františka Drdly Žďár nad Sázavou*

16:00 **Prasečí slečinky** – pohádka

Divadýlko z pytlíčku z Pardubic

17:30 **Čarodějnice z temných skal** – pohádka

Královská divadelní společnost EFFRENATA ze Žďáru nad Sázavou

19:30 **Lucie noci upije** – Vánoční pořekadla ve svitu Luny

Beseda s pracovníkem Hvězdárny a planetária Hradec Králové, *Mgr. Janem Veselým*

20:00 **Poslechovka Martina Řehoře** s videoprojekcí

Hudba s živým slovem a obrázky

NEDĚLE 21. 12.

13:30 **Pohádka o vánocích a zakleté čepičárce**

Divadýlko Mrak z Havlíčkova Brodu

15:00 **Pan HŮ a Rakovnická vánoční pohádka** – dvě pohádky

žáci *LDO ZUŠ Jana Štursy Nové Město na Moravě*

16:00 **Program s tancem a vánočními zvyky** – folklórní pásmo
folklórní soubory *Bystřinka, Rozmarýnek, Studánka* ze Žďáru nad Sázavou

17:30 **Vystoupení kejkliře Vojty Vrtka** - žonglování a kejkle

19:30 **Promítání filmu** - projekce

Mezi jednotlivými představeními bude ve foyer **dětská dílna** – nápady na dárky pro blízké a jejich výroba, malování. **Ochutnávku cukroví** připravila Církev adventistů sedmého dne, možná přijde i **Pohádkový dědeček** a proslavení **Koledníci**. **Hry a soutěže** připravili členové Pathfinders a Duha AZ ze Žďáru nad Sázavou.

Změna programu vyhrazena.

Vstupné dobrovolné.

Sobota 20. prosince v 16:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Adventní koncert Jakuba Pustiny

V pořadu vystoupí Jakub Pustina a jeho hosté Michal Španko (klarinet), Richard Pohl (piano) a dětský pěvecký sbor Žďáráček.

Středa 24. prosince v 17:00 hodin, věž kostela svatého Prokopa

Troubení koled z věže kostela

České koledy zazní v podání trubačů oděných v historických barvách města.

Čtvrtek 25. prosince ve 14:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Jesličková pobožnost v kostele svatého Prokopa

Jesličková pobožnost se zpěvy vánočních koled malé scholy a divadlem mládeže s názvem „O HODINÁŘI PĚRKOVÍ“. Závěrem proběhne vyhodnocení adventní soutěže „Po stopách apoštola Pavla“.

Pátek 26. prosince v 15:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Program dětí u jesliček

Koleda nejen dětí a mládeže u jesliček v klášterním kostele.

Pátek 26. prosince v 18:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Koncert chrámového sboru FONS

Zazní Missa brevis od Jiřího Pavlici a historické skladby nalezené v archivu žďárského kláštera. Spoluúčinkuje orchestr a dětský sbor FONSÍK.

Neděle 28. prosince v 15:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Vánoční koncert pěveckého sboru Svatopluk

V podání žďárského pěveckého sboru Svatopluk zazní Vánoční noc od Oldřicha Hlouška. Jako host vystoupí pěvecký sbor Smetana z Telče. Za doprovodu varhan oba sbory společně zapějí kantátu pro smíšený sbor Jubilate – Laudate od Antonína Tučapského.

Neděle 4. ledna v 16:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Koncert žáků Biskupského gymnázia

Zazní vánoční repertoár.

Přehled nejbližších plánovaných akcí

Lyžařský zájezd prokopské farnosti do rakouských Alp 29. prosince 2008

Římskokatolická farnost sv. Prokopa ze Žďár nad Sázavou I a římskokatolická farnost sv. Václava z Křižanova pořádají v pondělí 29. prosince 2008 jednodenní lyžařský zájezd do rakouských Alp na Semmering – Stuhleck a Hirschenkogel, které leží cca 80 km jihozápadně od Vídně. Předběžná cena bude za dopravu autobusem 400 Kč + skypas (dospělí) 32 € (studenti, děti a rodiny mají slevu). Přihlásit se můžete prostřednictvím u otce

Tomáše Holého na telefonním čísle 566 625 943 nebo na e-mailu prokopzr@seznam.cz.

Pout' klášterské farnosti do svaté Země a Jordánska 13. – 21. března 2009 (9 dní)

Svatá země je krajinou, kde Bůh mimořádně oslovil celé lidstvo v zájmu jeho duchovního vývoje. Zde vznikly biblické dějiny Starého a Nového zákona, které podnítily rozvoj nové civilizace na všech kontinentech. Zde je kolébka tří světových náboženství – židovství, křesťanství a islámu. Navštívit a poznávat místa Sváté země je určitě neopakovatelný a hluboký zážitek a stává se nábožensko-duchovním bohatstvím na celý život. Cena zájezdu je 18 900,- Kč.

V ceně je započteno: - letenka - 8x ubytování s polopenzí ve 2-3 lůžkových pokojích se sociálním zařízením - vstupy ve Svaté zemi - doprava klimatizovaným autobusem ve Svaté zemi - odborný průvodce – kněz

V ceně není započteno: - letištní poplatky 1 800,- Kč - letecká společnost Air Slovakia zařadila palivový příplatek. Jeho výška se pohybuje podle ceny ropy a stanovuje se na kalendářní měsíc dopředu. K 1. 11. 2008 byl stanoven palivový příplatek ve výši 2 900,- Kč (jeho výše se může změnit). - obslužné 35,- USD (platí se průvodci ve Svaté zemi) - komplexní cestovní pojištění 35,- Kč/den.

PROGRAM POUTNICKÉHO ZÁJEZDU:

1. den: setkání se skupinou na letišti M. R. Štefánika v Bratislavě v ranních hodinách, s následným odletem do Tel Avivu. Odjezd autobusem do Haify, prohlídka mariánské svatyně Stella Maris na úpatí hory Karmel. Po prohlídce odjezd na místo ubytování. Večeře a nocleh.

2. den: po snídani odjezd autobusem ke Genezaretskému jezeru: hora Blahoslavenství, Kafarnaum – dům sv. Petra, Tabgha – místo zázračného rozmnožení

chlebě a ryb, místo Primátu sv. Petra. Odpoledne návštěva místa prvního zázraku v Káně Glilejské, kde si manželé mohou obnovit manželské sliby, Nazareta – baziliky Zvěstování a kostela sv. Josefa. Večere a nocleh.

3. den: po snídani odjezd autobusem do Jeruzaléma se zastávkou v Jerichu a krátkým koupáním v Mrtvém moři. Odpoledne prohlídka Jeruzaléma: návštěva Olivové hory – prohlídka kostela Páter Noster (Otčenáš), Dominus Flevit, místa, kde Pán Ježíš plakal nad Jeruzalémem. Prohlídka Getsemanské zahrady, Baziliky Agónie (smrtného zápasu Pána Ježíše), kostela hrobu Panny Marie. Ubytování, večere a nocleh v Betlémě.

4. den: po snídani prohlídka Betléma – bazilika Narození Ježíše Krista, Pole pastýřů, jeskyně Mléka. Večere a nocleh v Betlémě.

5. den: po snídani celodenní výlet do pouště, večere a nocleh.

6. den: po snídani prohlídka Betánie – Lazarův hrob. Přejezd Judskou pouští, výstup na horu Nebo, přejezd do jordánské Petry, ubytování, večere a nocleh.

7. den: po snídani prohlídka města, jehož všechny stavby (chrámy, hrobky, amfiteátr) byly vytesány do pískovce. Večere a nocleh.

8. den: po snídání odjezd do Jeruzaléma: Křížová cesta – Via Dolorosa, bazilika Božího hrobu na Kalvárii – Golgotě, návštěva Večeřadla a baziliky Usnutí Panny Marie na Sionu. Večere a nocleh.

9. den: po snídání odjezd autokarem do Ain Karem, návštěva místa narození Jana Křtitele a místa Navštívení Panny Marie u Alžběty. Odpolední odlet z Tel Avivu do Bratislavy.

Duchovní program je spojený s každodenní mší svatou. Průvodce si vyhraduje změnu pořadí navštěvovaných míst.

Awer Tour

Noc kostelů v Brně

Květen 2009

Akce, kterou pod záštitou biskupa brněnského Mons. Vojtěcha Cikrleho a ve spolupráci s Arcidiecézí Vídeň pořádají brněnské farnosti, sbory, církevní obce a řády, nabídne v příštím roce na konci května všem návštěvníkům Brna možnost navštívit kostely v centru města a poznat nejen jejich kulturní hodnotu, ale především se seznámit s křesťanstvím prostřednictvím hudby, umění, setkání, rozhovoru, zážitku... Organizátoři přivítají v otevřených kostelech návštěvníky bohatým programem, ve kterém nebudou chybět například komentované prohlídky, koncerty nebo soutěže pro děti. Dále budou zpřístupněny některé veřejnosti běžně nepřístupné části kostelů jako třeba varhanní kůry, sakristie, věže či krypty. V projektu je zatím zapojeno 16 kostelů v centru Brna a předpokládáme, že se postupně přidají další. Pro návštěvníky připravujeme brožuru s podrobným programem jednotlivých kostelů, k dispozici budou také další informační materiály včetně map nebo informačních letáků o kostelech. Všichni jste srdečně zváni!

Podrobnější informace o projektu, včetně přesného data konání akce a aktuálního přehledu otevřených kostelů, budou průběžně k dispozici na www.nockostelu.cz.
Projekt je spolufinancován z fondu ERDF Evropské unie. **Zlata Součková**

11. diecézní expedice mládeže „FINSKO 2009“

19. července – 1. srpna 2009

„Nezáleží mi na tom, co budu zítra mít, nýbrž co teď dělám.“

Reinhold Messner

Finsko – země se 187 888 jezery a s 98 050 ostrovy a ostrůvky, země čerstvého nositele Nobelovy ceny míru – bývalého prezidenta Martti Ahtisaariho...

Právě do této země se chceme vydat na 11. expedici mládeže brněnské diecéze od 19. července do 1. srpna 2009. Na výpravu zveme mládež starší 16 let. Předpokládaná cena je 8 000 Kč – v ceně je doprava expedičním autobusem Scania, přípravný víkend i celá strava. Tým expedice bude tvořit několik zkušených harcovníků, několik kněží, lékař, dva řidiči, provianták... a každý účastník! Každý má nějaký úkol, službu, přednášku.

Několik informací k programu cesty:

První větší zastávka bude v polské Čenstochové, kde vykonáme pouť k Matce Boží na Jasně Hoře. Na území Litvy pozdravíme své přátele z Telšiai a vydáme se pěšky na posvátnou „Horu křížů“, kde umístíme již třetí náš kříž. Ten vyrobíme na kondičním víkendu, povezeme s sebou a pak přineseme na zádech až na Križiukalnas.

V Lotyšsku prohlédneme nejhezčí a největší město pobaltí Rigu a v Estonsku prozkoumáme bažinu Viru Bog. Finsko začneme objevovat nejprve v samotných Helsinkách, odtud se vydáme nejprve do Jižní Karélie k jezeru Saimaa, kde žijí sladkovodní tuleni. Vlastní čluny nám pomohou prozkoumat jezero s desítkami ostrůvků. Prvním cílem této oblasti však bude Lappeenranta s nejstarším pravoslavným kostelem ve Finsku. Pak už budeme směřovat dlouho na sever! V okolí městečka Ristina najdeme 4000 let staré skalní kresby s otisky dlaní. Velkolepý hrad Savonlinna prohlédneme spíše cestou zpět. Jediný fungující finský ortodoxní klášter najdeme ve Valamu. Tak se jmenuje ostrov na Ladošském jezeře, kde byl klášter původně, než se po „Zimní válce“ přesunul raději do finského vnitrozemí. Jak moc na sever se vydáme, zatím těžko odhadnout ale určitě bychom rádi dosáhli alespoň národní park Koli.

Kondiční víkend – seznamovací a přípravný program se uskuteční v rozvalinách starého kláštera „Rosa coeli“ v Dolních Kounicích od 8. do 10. května.

Vladimír Šagi Záleský

Ohlédnutí za událostmi roku 2008

2. -12. dubna 2008, Řecko

Farní pouť do Řecka

Pavel vězněn.

Naše první zastávka po dlouhé, ale příjemné plavbě Jadranským a Jónským mořem, bylo město Patras, kde byl umučen apoštol svatý Ondřej. Cestou z Korintu do Athén jsme obdivovali Korintský průplav – velkolepé stavební dílo, které se budovalo mnoho staletí, aby usnadnilo lodní dopravu mezi Jónským a Egejským mořem. Nevynechali jsme ani starověké archeologické lokality v Epidauru, Starém Korintě či v Mykénách.

Při návštěvě Soluně jsme vzpomněli soluňské bratry, svaté Cyrila a Metoděje, „apoštoly Slovanů“, kteří se zasloužili o rozšíření křesťanství v naší zemi. Prostor pro modlitbu a rozjímání jsme měli při návštěvě Meteor – komplexu pravoslavných klášterů postavených vysoko na skalách a vyzdobených krásnými ikonami.

Asi největším zážitkem byl pro mnohé z nás výstup na pohoří Olymp. Stoupali jsme nádhernou jarní přírodou z nadmořské výšky 1060 m k horské chatě ve výšce 2100 m. Někteří potom pokračovali zasněženým horským terénem ještě výše, asi do 2700 m.

Samozřejmě jsme si také nenechali ujít příležitost ochutnat speciality řecké kuchyně a výborné řecké víno. Bohu díky za nevšední zážitky, nová přátelství a společně prožité chvíle při putování po stopách i „mimo stopy“ apoštola sv. Pavla.

Zlata Součková

4. května 2008, hřiště u 5. ZŠ Žďár nad Sázavou

Fotbalový turnaj ministrantů a schol

Po vydařeném florbalovém turnaji se prokopští a žďárští ministranti rozhodli znovu poměřit své síly, tentokrát ve fotbale. Někdo tuto další akci mohl brát jako odvetu nebo příležitost k výhře, ale myslím, že většina zúčastněných to spíše považovala za dobrou příležitost k pobavení se a lepšímu poznání lidí z druhé farnosti.

Sešli jsme se v sobotu 3. května na hřišti u 5. ZŠ. Naplánované byly celkem tři zápasy – mladších ministrantů, starších ministrantů a tentokrát i schol. Dorazil dokonce i rozhodčí z Přibyslavi. Hřiště se pomalu zaplnilo, ať už

klábosícími diváky nebo ministranty, kteří na poslední chvíli pilovali přihrávky, zkoušeli obratnost svého brankáře a rozdělovali si posty na hru. Po společné modlitbě mohlo začít utkání mladších ministrantů. Jelikož ministrantů z kláštera bylo do kompletního týmu málo, muselo do jejich řad přestoupit i pár ministrantů od Prokopa. Zápas byl napínavý, kluci bojovali, co jim síly stačily, ale zhruba od první poloviny se více dařilo klášterákům. Možná to bylo i trochu díky pomoci kluků, kteří přestoupili od sv. Prokopa. Konečný výsledek byl 4:0 pro klášterské ministranty. Po chvíli začal zápas starších ministrantů, mnohými dlouho očekávaný. Obě farnosti hrály kvalitní fotbal. Klášterskému brankáři nedopřály tvrdé, rychlé a přesné střely od Prokopáků odpočinku, ale klášterské kombinace a pěkné nečekané pasy daly soupeřům také dost zabrat. První gól padl do prokopské branky, vzápětí však ministranti od Prokopa obrátili stav na 3:1 ve svůj prospěch. Po poločase se klášter vzbudil a skóre srovnal. Prokop vstřelil gól, a ačkoliv Klášter ostřeloval soupeřovu branku, jak jen to šlo, výsledek už zůstal do konce nezměněný. Prokopští ministranti porazili klášterské těsně 4:3. Myslím, že obě strany i diváci byli nadšeni z dobré, vyrovnané a pěkné hry.

Na plac nastoupily scholy. Klášterské Malé rytmické schole chyběla spousta důležitých hráček a hráčů, přesto se nezalekla silně vypadající scholy od Prokopa. Hrál se uvolněně a přátelsky. Hrací doba skončila výsledkem 2:2. Na řadu přišly penalty. Gól, vedle, tyčka, gól, gól, brankář chytá! Klášterská schola vyhrává penaltový rozstřel a tím pádem i celý zápas!

Úsměv na tváři zůstal nejen vítězům, ale i poraženým. Po vyhlášení výsledků si všichni pochutnávali na čokoládě a sdělovali si dojmy z dramatických utkání...Děkujeme všem zúčastněným, ať už v poli nebo jen na travnaté tribuně, za výbornou atmosféru a organizátorům Kájovi a Markovi za přípravu akce. Tyto ministrantské a scholistské sportovní klání se pomalu začínají stávat příjemnou tradicí. Sportu, zpěvu a ministrování zdar! **Lukáš Páša Bořil, foto Marek Janů**

31. května 2008, Brno

Brno známé i neznámé

Poslední den v měsíci zasvěceném Panně Marii pořádala žďárská farnost zájezd do Brna. Přestože většina z nás do Brna často jezdí, cílem tohoto zájezdu bylo poznat méně známá místa této jihomoravské metropole.

Žďárští farníci se sešli před sedmou hodinou na autobusovém nádraží, odkud se odjízďelo autobusem do Brna. Cesta, jež byla obohacena jak modlitbou a slovem otce Tomáše, tak výkladem o místech, kterými jsme projížděli, utekla velice rychle.

Po příjezdu jsme nejprve navštívili Diecézní muzeum, kde jsme si prohlédli stálou expozici sakrálního umění Vysočiny a jižní Moravy Vita Christi a výstavu papírových modelů chrámových staveb od období antiky po 20. století. Výstavu i expozici nám obohatil svým zajímavým výkladem sám autor a ředitel muzea, PhDr. Karel Rechlík. Po prohlídce následovalo volno, které každý využil podle vlastních představ.

V odpoledních hodinách jsme se sešli na Starém Brně. Program pokračoval prohlídkou expozice a včelína Gregora Johana Mendela v Mendlově muzeu a prostor starobrněnského opatství, které díky své architektuře a uměleckých dílům patří k nejhodnotnějším moravským památkám. V muzeu a opatství nás provedla studentka historie Lenka Benešová, která společně s otcem Tomášem připravila celý program zájezdu.

Zájezd byl ukončen mší svatou ve starobrněnské bazilice Nanebevzetí Panny Marie celebrou otcem Tomášem.

Zpáteční cesta byla zpestřena soutěžním kvízem o navštívených místech. Na vylosovaného výherce čekala i malá sladká odměna.

Do Žďáru jsme se v pořádku vrátili kolem osmé hodiny a všichni byli spokojeni s programem i krásným slunečným počasím, jež nás po celý den provázelo.

Lenka Benešová

6. – 11. července 2008, Česko-saské Švýcarsko

Farní puťák v Děčínských skalách

Při letošním farním puťáku jsme zamířili na sever – do Děčínských skal v NP Česko-saské Švýcarsko. P. Antonín, kterého jsme znali z puťáku v Jizerských horách, nám poskytl jako základnu faru v Arnolticích, malé vesničky mezi Děčínem a Hřenskem. Zde nám opět vytvořili výborné zázemí Bořilovi, tentokrát také s Kohoutkovými.

Odtud jsme v pondělí ráno po mši svaté, nasycení vydatnou snídaní, v dobré náladě a vybaveni

vším potřebným (někteří i nepotřebným), vyšlápli směrem na Hřensko a dále podél německých hranic k Pravčické bráně – největšímu skalnímu mostu v Evropě. Pak už jsme se proplétali mezi skalami až na Mezní louku, kde proběhlo hromadné vaření polévky a "nasycení zástupů". Tíse jsme potom zmizeli v lese a našli pěkné místo, kde jsme mohli „v klidu“ přenocovat. Tentokrát nás netrápili ani komáři ani žádná jiná havěť, pouze správce lesa nám ráno dopřál tak trochu netradiční budíček.

Druhý den po snídání jsme zamířili do Jetřichovic, kde jsme v malém, ale hezky opraveném kostele slavili mši svatou. Zbytek dne byl pak ve znamení vyhlídek – nejprve Mariína, potom Vilhelmina a nakonec jsme, tak trochu unavení, už jen vyhlíželi nějaké pěkné místo na nocleh. Tentokrát nás nepronásledoval správce lesa, ale vydatný déšť, který nás donutil svižně postavit stany a ulehnout ke spánku.

Další den jsme vyšlápli pěkně zostra, takže po poledni se nám podařilo doputovat na severní hranici a poobědvat v trávě u našich německých sousedů. Cestu zpět do Arnoltic nám svým vtipným výkladem zpestřil průvodce při plavbě po říčce Kamenici, hluboko mezi skalami.

Poslední den jsme, po dramatickém hlasování, vyrazili mezi kapkami deště k nedalekému Růžovskému vrchu, který jsme při našem předchozím putování obhlíželi ze všech stran a některé z nás velice lákalo zdolat jeho vrchol – to se také pětičlenné skupince pod vedením Páši podařilo. Naše putování jsme završili večerní mší svatou a oslavou 18. narozenin Markétky Stránské.

Dík patří všem účastníkům od těch nejmladších, kteří se při puťáku s vytrvalostí a nadšením drželi v čele naší skupiny, po ty starší, kteří trpělivě snášeli různé obtíže (puchýře apod.), vzájemně si pomáhali a svým humorem přispívali k radostnému duchu putování; dále Bořilovým a Kohoutkovým za výborné zázemí a samozřejmě otci Vladimírovi za organizaci letošního puťáku. Bohu díky za radostné dny strávené společně v krásné přírodě.

Zlata Součková, foto Petr Lacina

20.– 30. července 2008, Rumunsko a Moldávie

10. diecézní expedice mládeže do Rumunska a Moldávie

Cílem jubilejní desáté diecézní expedice mládeže byla Moldávie, a to jak její rumunská část, tak samostatná Moldavská republika. Naše desetidenní putování začalo v neděli 20. července v Brně. Po dlouhé cestě autobusem se naše expediční Scania zastavila až v „Klášterních horách“ Obcina Mare na rumunsko-ukrajinských hranicích, u prvního z nádherných malovaných klášterů jménem Moldovita.

Pak už následovalo naše první dvoudenní putování: kláštery Sucevita a Putna – vlídné přijetí, nádherné fresky a ikony, vůně kadidla a myronu, krásná příroda – to vše nám vynahradilo útrapy spojené s deštěm, který nás vytrvale provázel. Ve středu jsme navštívili další dva malované kláštery – Humor a Voronět a odjeli jsme do Iasi. Zde nás opět potrápil déšť, ale díky ochotným policistům, kteří nás „eskortovali“ ke katolické katedrále, kde nás přijali s otevřenou náručí, i když už bylo pozdě večer, i díky strážci pravoslavné katedrály, který před námi nezamknul, ač byl již čas, ale pozval nás, abychom se pomodlili u hrobu sv. Paraskivy a vyprosili si její ochranu, zůstane toto město v naší paměti jako místo, kde je každý poutník vítaným hostem.

Pak už jsme opět v dešti směřovali na moldavskou hranici. Překvapil nás na tamní poměry rychlý průběh odbavení; co nás ale nepřekvapilo, byl katastrofální stav místních silnic. Ve čtvrtek jsme se probudili do slunečného moldavského rána, a tak zatímco se sušily naše stany, boty a další svršky, zamířili jsme do klášterního komplexu vytesaného do skal v meandru řeky Raut na místě zvaném Orheiul Vechi. V pátek jsme, při návštěvě dalších klášterů – Kurk a Capriana, s potěšením zjistili, že se zde kláštery a chrámy nejen opravují, ale také intenzivně duchovně žijí.

Při nocování u vesnice Capriana se potvrdil fakt, že Moldávie je zemí s nejmenším turistickým ruchem v Evropě – naše tábořiště u silnice budilo takovou pozornost, že řidiči troubili, blikali, zastavovali a dokonce vystupovali, aby se přesvědčili, že je neklame zrak. V sobotu ráno jsme minuli vyhlášené vinné sklepy ve městě Cricova a zamířili do Kišiněva – hlavního města Moldávie, kde nás přijal generální vikář a pověděl nám o strastech i radostech místní katolické církve. Poté jsme zde slavili mši svatou a vydali se ke katedrále pravoslavné a na další průzkum, abychom se přesvědčili, že historickými památkami se toto velkoměsto pyšnit opravdu nemůže.

Odtud jsme zamířili na jih, do autonomní oblasti Gagauzie, kde žijí potomci Turků, a potom navštívit českou vesnici Holuboi. Ve městě Bacau jsme po skončení čtyřnásobné místní svatby slavili nedělní mši svatou. V pondělí nad ránem jsme dorazili na úpatí Ceahlavských hor, do vesnice Durau, odkud jsme po skupinkách zdolávali strmé bělozrné hory a žasli nad krásnými výhledy, romantickým západem slunce i ranním mořem bílých oblaků v údolí, ochutnávali rumunské národní jídlo mamaliga, koupali se pod vodopády Duruitoarea a opět se ukryvali před deštěm ...

Naše výprava skončila děkovnou mši svatou, kterou jsme po vlídném přijetí a s laskavým svolením představeného místní pravoslavné komunity slavili v exercičním domě našich pravoslavných bratří. Bohu díky!

Zlata Součková

10. – 17. srpna 2008, Štítná nad Vláří; 4. – 8. srpna 2008, Brtnice u Jihlavy

Letní tábory mládeže od svatého Prokopa

Tábor Štítná nad Vláří 2008

Tentokrát jsme se rozhodli, že opustíme rodnou Vysočinu a vyjedeme kousek dál.

Tématem letošního tábora byla Plavba kolem světa, které se zúčastnilo 5 kormidelníků a 7 námořníků. Na naší plavbě jsme díky výborné přípravě, nápaditosti a občasné improvizaci vedoucích navštívili Egypt a Vánoční ostrovy s Janym, Japonsko s Márou, Indii s Lacim a Velikonoční ostrovy s Lusí. Malým divadélkem z Havaje přispěla i Mamča.

Úžasně jsme se pobavili nad hereckými výkony některých účastníků, při ztvárnění scének na jednotlivá přikázání z desatera, po kterých navázala vážná debata na jednotlivá

témata. Úderná skupinka navštívila a přespala na nejvyšším bodě Bílých Karpat – Javorník. Ve zdraví se vrátili a společně s ostatními pokračovali na celodenní výlet, při kterém jsme navštívili Broumov a jeho zříceninu, rozhlednu na Královci a Valašské Klobouky. Díky obětavosti některých jsme měli dokonce po cestě k osvěžení čtyřkilový meloun;-) Po úžasném výletu jsme si dali jeden den odpočinek a v pátek vyrazili na exkurzi do pivovaru Janáček v Uherském Brodě.

V sobotu jsme se přesunuli s Vánočním ostrovem k Vánocům, zalyžovali si a opekli tradiční buřty. Po večerní modlitbě jsme letošní tábor zhodnotili. A v neděli po mši svaté se všichni pustili do úklidu a dopoledne opustili naše přechodné ubytování.

Tábor Brtnice 2008

Naši malí táborníci se tentokrát vydali asi 15 kilometrů od Jihlavy, do Brtnice. Celým táborem se neslo téma „Středověk“. Byli jsme svědky poprav s katem, zavítali k nám tanečníci, kteří předvedli pravý středověký tanec. Také jsme vyšlápli na celodenní výlet na zříceninu Rokštejn. U táboráku si děti umotaly nad ohněm vlastní trdelníky.

Mezi dvaceti táborníky nechyběli ani ti nejmenší, jako pětiletý Štěpán, který si všechny získal svojí odvážností a vytrvalostí a úžasným zpěvem. I kultury bylo hojně, např. diskotéka, na které se někteří naučili jim dosud neznámý ptačí tanec. Před diskotékou byla módní přehlídka masek a některé byly vskutku velmi originální a podařené.

Celým táborem nás provázely nejrůznější hry, ať už patřily k boji jednotlivých družstev o prvenství v celotáborové soutěži, nebo hry, které měly společně pobavit a vyplnit volný čas. Velice zábavné bylo velké Člověče, nezlob se, kde figurkami byli samotní členové jednotlivých družstev.

Veronika Šimková

Pout' mládeže na Mladifest do Medjugorje

Medjugorje – místo zjevení, svátosti smíření, setkání, obrácení a radosti – tak bych shrnula toto nádherné místo, kam jsme se na týden vydali s naší českou skupinkou. Každoročně se tu koná celosvětové setkání Mladifest a já jsem měla tu čest být u toho. Program byl opravdu pestrý: měli jsme možnost slyšet plno zajímavých svědectví od lidí, kteří se ve svém životě setkali s Ježíšem. V první řadě k nám mluvili tři ze šesti vizionářů. Svědectví Vicky, Jakova a Mirjany nám

stále připomínala Mariinu prosbu: „Mír, mír, stále jen mír.“ Dále jsme slyšeli svědectví mnoha kněží i obyčejných lidí; slepého zpěváka Andrea Bocelliho nebo svědectví o obrácení jednoho člena irské skupiny Kelly Family, Paddyho Kellyho, kterého víra zachránila před sebevraždou a který svůj život proměnil v zasvěcený život. Očekávaným hostem byla sestra Elvíra, zakladatelka komunity Cenacolo.

Důležitou částí programu byla svatá zpověď. Ne nadarmo se říká, že Medjugorje je „zповědnici světa“. Podél svatojakubského kostela se táhla dlouhá řada usměvavých zповědníků, kteří trpělivě ve velkém horku čekali na „svého člověka“. Mnoho lidí odtud odcházelo s úsměvem naotech, nebo i se slzami na tvářích...

Dalším článkem Mladifestu bylo pěší putování na horu Křiževac. Cestou se modlí křížová cesta a my jsme vyšli ještě před východem slunce, abychom nezastihli největší horko. Druhý kopec, Podbrdo, je místo prvního zjevení, kde se šesti nic netušícím dětem zjevila Panna Maria. Tato místa byla i pro nás silným zážitkem.

Mše svaté byly každý den ráno a večer. Evangelium se četlo ve více jazycích a celou mši jsme slyšeli ze sluchátek česky. Mše byly také doprovázeny celosvětovou scholou. Krásným zážitkem byly večerní adorace, kdy jsme každý sám v tichu nebo v písni promlouval s Bohem. Před koncem Mladifestu se k světelný průvod okolo Medjugorje. Bezmála padesát tisíc křesťanů z celého světa se spojilo, zpívalo křesťanské písně, hrálo, tančilo a radovalo se. Konečně se dostávám k vrcholu celého Mladifestu, kterým bylo večerní divadlo komunity Cenacolo. Již zmiňovanou sestru Elvíru natolik zasáhlo její smutné dětství, že se začala starat o mladé narkomany, alkoholiky a lidi, kteří potřebovali pomoc. Poslední večer jsme byli svědky nádherného divadla podobného našim žďárským pašijím. Byl to fantastický zážitek. A hlavní i méně výrazné postavy hráli bývalí narkomani a lidé bez smyslu života...

Medjugorje byla krásným zážitkem a důkazem toho, že i největší ateista se může během jednoho setkání obrátit, změnit svůj život a začít znovu. To, co jsme tam všichni prožili, nejde vtěsnat do slov. *Kristina Dokulilová, foto Karel Mészáros*

30. srpna 2008, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a svatého Mikuláše

5. diecézní pouť rodin a žehnání oltáře svaté Zdislavy

V sobotu 30. srpna 2008 při slavnostní pontifikální mši svaté během 5. diecézní poutě rodin požehnal otec biskup Vojtěch Cikrle nový oltář s ostatky svaté Zdislavy. Autorem návrhu je výtvarník Milivoj Husák a oltář nese text z latinské kroniky Domus Sarenensis: „Bůh je mou mzdou a bude také mou odplatou.“ Byl vybudován z darů žďárských farníků.

Na okraj vzniku návrhu a realizace nového pevného oltáře v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Žďáře nad Sázavou

Nesnadný úkol řešit tvar nové mensy v takto „exkluzivním“ prostředí mi pomohlo nejprve dlouhé pozorování tvarových, významových a světelných daností interieru kostela. Bylo nutno reagovat na specifické prostředí výrazně upravené zejména v okolí presbytáře J. B. Santinim. Proto jsem se obrátil „ad fontes“, v tomto případě k „Fons Beatae Mariae Virginis“, jak zněl název konventu. Nový obětní stůl chce vyjádřit tuto myšlenku

pramene, počátku, vyvěrání (zde ve Žďáře „studny Panny Marie“) v plastickém tvaru mensy. Zde, v této metafoře tryskání, počíná optický pohyb všech bílých soch na architektuře hlavního oltáře a pokračuje na chórových lavicích a opět se do něj vrací. Významově pak z tohoto pramene vyvěrají životy světců a proroků různých dob, kteří se vztahují k řádu cisterciáků, z tohoto pramene pak vyvěrá i život svaté Zdislavy, jejíž ostatek nový obětní stůl nese, a jejíž matka, paní Sibyla, spoluzakladatelka kláštera, je pohřbena v severní závěrové kapli. Obětní stůl tvoří tři bloky, spojené kamennou oltářní deskou, pracuje s působením světla na konkávních plochách a s dynamikou linií, navazující na linie architektury.

Čas ukáže, zda tento pokus o průnik tvaru, významu, světla a stínu, tradice a nové liturgie má zde své opodstatnění – a snad i souhlas těch, kteří zde tvořili.

Milivoj Husák, foto Vojtěch Bořil

27. září 2008, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a svatého Mikuláše

Svátost biřmování: A už máme dvě jména...

Foto: © Jiří Přichystal, 2008

Byl to náš veliký den. Otec biskup Vojtěch nás přijel biřmovat. Skoro celou mši svatou jsme měli slzy v očích. A pak se udála jedna z největších změn v našem životě – přijali jsme pečeť darů Ducha Svatého. Stalo se zkrátka něco neuvěřitelného. Až do večera jsem byla jako ve snách a myslím, že

mých 110 kolegů rovněž...

Bylo by krásné takhle skončit, ale... Ale všechno bylo prostě trochu jinak. Jak? Přesně takhle:

Byl to náš veliký rok. Otcové Vladimír a Tomáš nám povídali o životě. Skoro celou tu dobu bylo všech 111 biřmovanců radostných, protože postupně začínali chápat, že život je vlastně moc těžký, ale křesťanství může dát odpověď na všechny otázky. A pak se udála spousta změn v našich životech – víc jsme si začali všimát druhých a nacházeli větší a větší potěšení v konání dobra. Stalo se něco neuvěřitelného – pomalu jsme začínali mít i Naději v to, že to vykonané dobro se po naší smrti neztratí. A vůbec jsme nebyli jako ve snách, nýbrž pořád jsme stáli nohama pevně na zemi, protože všechno začalo najednou dávat smysl a logiku. A nyní jsem šťastná a myslím, že mých 110 kolegů rovněž...

Ne, biřmování nebyla přelomová změna našich životů. Biřmování bylo pouze nádherné vyvrcholení všech těch změn, které se s námi až do 28. září 2008 udály.

Ano, mohla bych Vám povídat o tom, jaké to bylo pěkné, když se nám otec biskup díval zpřímá do očí a říkal: „Pokoj Tobě,“ ale nebylo by to ono. Mnohem radši bych Vám povídala o tom, jaké je to pěkné, když teď sami můžeme podávat pravici potřebným a smutným a hledajícím.

Chtěla bych Vám povídat o tom, jak každý z nás svůj velký den prožil, a možná bychom si poplakali a zároveň se i smáli. Ale víte co? Zeptejte se nás sami a my Vám rádi a s úsměvem odpovíme. I když... Ne, odpovídat nemusíme. Snad za nás bude mluvit náš život. Bohu díky za to – a otcí Vladimírovi a otcí Tomášovi též...

Za partu 111 biřmovanců Marie Veronika Dvořáková, foto Jiří Přichystal

Září 2008, Itálie

Zájezd scholy sv. Prokopa do Itálie

Velké prázdniny skončily, ale mládež společně s otcem Tomášem Holým si prodloužila dny volna výletem do Itálie. Asi před půl rokem navštívil naši farnost starosta italského města Sommacampagne, kterému se zalíbil zpěv naší scholy, kterou pozval na návštěvu. K zájezdu se přihlásilo přesně 50 lidí.

Odjízděli jsme autobusem v neděli 7. září ve 20 hodin. Cesta bylo dlouhá, pro řidiče

namáhavá, protože téměř celou dobu přšelo. V pondělí dopoledne zájezdový autobus dorazil k moři. Na pobřeží Itálie bylo jasno a horko. Všichni se těšili do vody. Na pláži jsme strávili celý den. K večeru jsme přijeli do městečka Sommacampagne, kde pro nás byla připravena lehátka na spaní a výborná italská večeře o 3 chodech.

V úterý po snídani jsme jeli do Gardalandu, jednoho z největších zábavních parků v Evropě. Zde bylo mnoho atrakcí – horské dráhy, volný pád, pohádkový strom pro malé děti, ale ani středoškoláci s vysokoškoláky jim nepohrdli. Jedinou nepřijemností pro návštěvníky parku byly dlouhé, mnohdy až hodinové fronty. V 18 hodin jsme odjeli na večeri, po které jsme se ale opět vrátili. Večer v parku bylo už méně lidí, proto jsme stihli více atrakcí. Navíc už nebylo takové horko jako odpoledne.

Ve středu dopoledne jsme se vydali do Verony, jednoho z nejbohatších měst Itálie. Navštívili jsme chrám sv. Anastázie, který byl v rekonstrukci. Kvůli moru, který tuto oblast v minulosti postihl, musely být krásné malby uvnitř chrámu zamalovány vápnem. Nyní se Italové snaží vápno odstranit. Verona je krásné město, ve kterém jsou domy stále v původní podobě. Všichni využili příležitost postavit se pod balkón, který proslavila slavná Shakespearova zamilovaná dvojice Romeo a Julie. Veronu jsme poměrně rychle opustili a vyrazili k jezeru Lago di Garda, u kterého jsme strávili asi 2 hodiny. Poté jsme se museli vrátit do Sommacampagne, kde v 19 hodin začínala mše, na které měla naše schola zpívat. Tato mše sloužená v italštině byla pro mnohé z nás příjemným zážitkem. Po večeri jsme poděkovali Italům, kteří se o nás po celou dobu pobytu krásně starali. Ráno po snídani jsme se rozloučili a odjeli jsme do nově otevřené radnice v Sommacampagne. Navštívili jsme také vinařství, ve kterém si mnozí z nás koupili domů víno na ochutnání.

Zájezd v nás zanechal mnoho nezapomenutelných zážitků, poznali jsme nové lidi, kulturu a místa, na která bychom se chtěli někdy opět vrátit. *Elis, foto Petr Janů*

22. listopadu 2008, Městské divadlo Žďár nad Sázavou

La Festa

Žďárské městské divadlo se v sobotu 22. listopadu zaplnilo velkým množstvím hudebníků i diváků, kteří se zúčastnili již tradičního festivalu křesťanské hudby La Festa, který pořádá místní jednota Orla. Festival zahájili moderátoři Lukáš Dvořák a Láďa Kotík krátce po druhé hodině odpolední. Na úvod vystoupili čestní hosté: otec Tomáš Holý, farář od sv. Prokopa, a starosta města Žďáru nad Sázavou Jaromír

Brychta. Poté otec Tomáš odpočítal italsky úvod festivalu a vše mohlo začít.

Prvním vystupujícím souborem byla malá schola farnosti sv. Prokopa ze Žďáru. Vedoucí scholy Gabča Krábková si tak mohla jako první vyzkoušet horké křeslo, v kterém vedoucí jednotlivých uskupení odpovídali na všetečné otázky moderátorů. Nutno říct, že většina z nich odpovídala podle pravdy, a tak vyšla na povrch spousta zajímavých informací. První série souborů pokračovala vystoupením malé scholy z farnosti Žďár-Kláster. Tato schola překvapila svojí velikostí, nápaditým zpracováním písní a také pamětí hlavní vedoucí scholy. Třetí v pořadí se představil soubor Habibi z Drnovic u Lysic. Kromě zpěvu jsme se dočkali i scénky a naše vědomosti byly obohaceny o základní znalost arabštiny. Habibi znamená česky miláček. První blok uzavřel C-Vox – vokální soubor bývalých členů Žďaráčku.

Po krátké přestávce festival pokračoval vystoupením Velké scholy od sv. Prokopa, jejímž velkým fanouškem se později ukázal být i Michael Kocáb. Tuto scholu na scéně vystřídala schola z Nového Města na Moravě. Vedoucí souboru se ukázala být prakticky zaměřená: tvrdila, že nezná pana Horáčka, ale za večeri s ním by kariéru ve schole vyměnila (samozřejmě kvůli jídlu). Následovala schola z farnosti Žďár-Kláster, schola gymnázia Tišnov a už tradiční účastník, soubor Paprsek z Jimramova. V průběhu této série dorazil do divadla i Michael Kocáb, který pogrataloval žďárské schole za jejich výkony a vyslechl si na přání píseň O Happy Day v podání Veroniky Krábkové. Krátká návštěva Michaela Kocába vzbudila mezi účastníky festivalu velký zájem a také údiv. Objevily se spekulace, zda jde o pravého Michaela Kocába nebo jeho dvojníka. O těchto názorech nehodláme spekulovat.

Poslední sérii zahájil soubor Biskupského gymnázia ve Žďáře, který předvedl nápaditou choreografií. Následovala skupina Gaudeo a vystoupení talentovaného hudebníka a instrumentalisty Zbije Zahnussiho. Vrcholem festivalu potom byly závěrečné čtyři písně v podání Profesionálů. Tento soubor složený z hudebníků z obou žďárských farností a farnosti z Nového Města na Moravě předvedl skvělý rockový zážitek. Následoval již jen závěr, poděkování a závěrečná píseň Na cestu s námi.

Ladislav Kotík

Ohlédnutí za činností v roce 2007

Oblastní charita Žďár nad Sázavou – Domácí hospicová péče

Ríká se, že je lepší zapálit světlo, nežli nadávat temnotě... Jedním z takových „světélek“ je nové zařízení Oblastní charity Žďár nad Sázavou, Domácí hospicová péče, které vzniklo v říjnu tohoto roku.

Co je domácí hospicová péče? Jaké je její poslání? Jaké služby poskytuje?

Domácí hospicová péče je určena těžce nevléčitelně nemocným a jejich rodinám v posledních dnech a týdnech života nemocného (terminální fáze). Nabízí jim zdravotní péči, lidskou podporu a pomoc při řešení potíží těžce nevléčitelně nemocného v jeho domácím prostředí.

Vychází z přání a potřeb nemocného a jeho rodiny s přihlédnutím k jeho aktuálnímu zdravotnímu stavu. Služba v sobě kombinuje péči ošetrovatelskou a lékařskou s pomocí v oblasti sociálně-právní, psychologické i duchovní. Důležitá je rovněž péče o rodinu nemocného, neboť poslední dny a týdny života jejich blízkého jsou namáhavé fyzicky i psychicky. Nabízí podporu a doprovázení rodině pacienta i po jeho úmrtí.

Výchozím předpokladem pro poskytování Domácí hospicové péče je ochota rodiny pečovat o nemocného. Naše služba je tomuto rozhodnutí pomocí a podporou. Spolupráce s lékařem je základním předpokladem pro činnost a dobré fungování služby, která je založena na profesionalitě, respektu a důvěře.

Dovolu mi ještě několik vět závěrem. Člověk má od Boha dar i poslání, aby byl po celý svůj život darem pro druhé. Dokonce i ve chvílích, kdy je bezmocný, závislý a potřebuje pomoc ostatních. I tehdy je darem, protože poukazuje na skrytou hodnotu člověka, která nespočívá v tělesné kráse či úspěšné kariéře. Je darem, protože ti, kdo jsou mu nablízku, mohou sami uskutečňovat svoji nejhlubší přirozenost – mohou se darovat v lásce.

Budeme vděční každému, kdo se k naší práci připojí, pomůže modlitbou, materiálně, jako organizovaný dobrovolník či třeba jako sousedka, která „skočí nakoupit“. Tato služba nám nabízí velkou příležitost – stát se více člověkem. K tomu nám nepomůže ani úžasná dovolená, ani televize, ani větší plat či akademický titul. Ale zcela jistě nám k tomu pomůže, když tu budeme pro druhé.

Přeji Vám pozeňnané vánoční svátky

Marie Miličková, koordinátorka

Obnova kostela Nanebevzetí Panny Marie v roce 2008

Po čtyři roky se bilancování průběhu umělecké a architektonické obnovy našeho kostela stalo pravidelným příspěvkem farního zpravodaje. S mírnou nostalgií, ale přesto s radostí tuto pravidelnost letos porušíme a dalšího bilancování vás ušetříme. O výsledku naší společné práce toho bylo v létě napsáno poměrně dost i bez našeho přičinění.

V samém závěru roku se nám podařilo ještě dokončit nepřehlédnutelnou instalaci původní klauzurální dělicí mříže. Došlo k jejímu přemístění do prostoru u vstupu do kostela a díky místy filigránské práci kovářské firmy Leupold dílo vypadá tak, jako by snad nikdy ani na jiném místě nebylo. Z plánů letošního

roku zbývají dokončit ještě poslední úpravy na Santiniho schodišti.

Další velké letošní očekávání se naplnilo díky zkompletování oltáře Zvěstování Panny Marie. Ten se po loňském zdařilém zrestaurování oltářní menzy a svatostánku dočkal své nejcennější součásti - čtyř velkých soch Panny Marie, archanděla Gabriela, proroka Izajáše a evangelisty Lukáše. Dovolujeme si upozornit, že celý oltář, i když se to na první pohled nezdá, zcela změnil svoji původní podobu. Obnovena v plném rozsahu byla totiž původní Thenyho polychromie. Pozornosti nesmí ujít mimořádná rarita, která pro svoji kvalitu a ojedinělost vzbudila zaslouženou pozornost odborníků a my věříme, že po instalaci sochy Panny Marie i vaši. Důvodem oprávněného obdivu k sochařově invenci i uměleckému průkopnictví je zdobení Mariina šatu. To je provedeno pro naši geografickou polohu zcela unikátní španělskou technikou „estafado“.

I přes značné výdaje na opravy a restaurování, které letos činily 3 500 000 Kč, je farnost stále v uspokojivé finanční kondici, a tak můžeme pomýšlet na další stavební sezónu. V ní bychom chtěli stavební práce přenést mimo interiér kostela. Plánujeme venkovní omítky presbytáře a sakristie, novou střechu nad sakristií a dokončení

střechy nad farou. Pokud nám vystačí finanční prostředky, máme v plánu i zpřístupnění a obnovení nepřístupného interiéru nad sakristií.

Z dlouhodobých úkolů před námi stále stojí zejména restaurátorské práce. Jak již bylo několikrát řečeno, stav varhanního nástroje a varhanních skříní je neuspokojivý a totéž se dá prohlásit i o architektuře a výzdobě hlavního oltáře. Odsouvání řešení tohoto úkolu je způsobeno velmi vysokými jednorázovými finančními nároky.

Dovolujeme si společně poděkovat vám všem, kteří jste svojí obětavou prací přispěli k dokončení obnovy interiéru našeho kostela, a samozřejmě i všem, kteří jste nás v tomto každoročním úsilí podporovali svými přímlovami a dary. Úhrnná výše vašich darů letos výrazně přesáhla 1 000 000 Kč. Ze srdce děkujeme a věříme, že z výsledku společné práce máte stejně upřímnou radost jako my.

František Laštovička a Vladimír Záleský, foto Vojtěch Bořil

Příprava žádosti o povýšení kostela na baziliku minor

V prosinci letošního roku jsme se, dá-li Pán Bůh, přiblížili k závěrečným fázím mnohaletého úsilí o povýšení farního kostela Nanebevzetí Panny Marie a svatého Mikuláše na baziliku minor. Možná se to nezdá, ale první dopis otce biskupa Vojtěcha, kterým souhlasí se zahájením příprav, je datován již z 16. března 2005.

Zřejmě nejtěžší bylo zjistit, jak se má o povýšení správně požádat. Díky Mons. Karlu Orlitovi z brněnského diecézního soudu jsme získali informace od vatikánské Kongregace pro bohoslužbu a řád svátostí a zjistili, že podle příslušných dokumentů (Domus Ecclesiae z roku 1989) je třeba předložit latinský dotazník a souhlasné stanovisko České biskupské konference. Do nejbližšího zasedání ČBK v tu chvíli zbýval necelý měsíc a nám na přípravu dokumentů tím pádem pouhé dva týdny.

Otec Vladimír ve svém úvodním slově k žádosti napsal, že jiskra nadšení z příprav na povýšení přescočila za uplynulé roky na celou farnost, a my jsme se stali svědky podobně vstřícného přijetí i u českých a moravských biskupů. V polovině listopadu jsme měli v rukou jejich souhlas a otec biskup Vojtěch nám navrhl, abychom žádost odeslali do Vatikánu ještě do konce roku. Zbývalo nám jen 14 dnů na vytvoření stostránkové barevné "knihy" ve třech jazycích a latinského dotazníku.

Žádost je uvedena doporučujícími dopisy našich biskupů, otce biskupa Vojtěcha, pana děkana Jana Daňka, ministra kultury Václava Jehličky, starosty města Jaromíra Brychty a vedoucího ITC Stanislava Růžičky. Vlastní texty žádosti napsali především František Laštovička a otec Vladimír Záleský, fotodokumentaci poskytli Martin a Vojtěch Bořilovi a závěrečnou grafickou a jazykovou podobu dokumentu vtiskli Zlata Součková a Zbyněk Vintr. Obrovský dík patří všem překladatelům, kteří se nezištně podíleli na překladech do italštiny a angličtiny, mezi nimi zejména studentu teologie Zdeňku Drštíkovi, který převedl rozsáhlý dotazník do latiny. Poslední dny téměř vše záračně vycházelo a my si mnohokrát připomněli, že bez požehnání Panny Marie a svatého Mikuláše, jimž je kostel zasvěcen, bychom se snažili jen marně. Žádost nakonec odvezl v pátek 28. listopadu Mons. Karel Orlita do Vatikánu, odkud nám snad během příštích měsíců přijde konečné rozhodnutí.

Protože nám nejde především o publicitu a propagaci, ale hlavně o duchovní dary plynoucí z tohoto titulu, jako jsou plnomocné odpustky nebo poutní charakter místa. Povýšení chrámu by mělo zároveň vést k prohloubení duchovního života farnosti, k němuž vyzval i otec biskup Vojtěch ve zvláštním pastýřském listě z neděle 30. listopadu adresovaném naší farnosti. S Božím požehnáním se tedy klášterní kostel stane vedle Starého Brna druhou bazilikou minor brněnské diecéze a 15. kostelem s tímto titulem v České republice a zařadí se tak po bok kostelů na Velehradě, Vyšehradě nebo Svatém Kopečku u Olomouce. *Zbyněk Vintr*

Informace o přípravě emise stříbrných pamětních medailí k příležitosti povýšení konventního kostela Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše na baziliku minor

V souvislosti s probíhající intenzivní přípravou povýšení kostela Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše na *baziliku minor* si vás dovoluujeme informovat o našem záměru vydat k této významné události emisi stříbrných pamětních medailí.

Naším hlavním partnerem při přípravě emise je Česká mincovna a.s. v Jablonci nad Nisou. Tato společnost je mimo jiné výhradním dodavatelem mincovního oběživa nejen pro ČR, ale i pro další evropské země. Domníváme se, že tento partner je pro uskutečnění záměru zárukou technické i umělecké kvality výsledného produktu. Autorem sochařské předlohy – sádrového modelu – bude přední český medailér, akademický sochař Vladimír Oppl, autor mnoha medailí a mincí, mimo jiné oběžné dvacetikoruny se svatováclavským motivem.

Navržené parametry medaile:

Název: Pamětní medaile k povýšení konventního kostela Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáru nad Sázavou na baziliku minor

Materiál: Ag 999 (ryzí stříbro)

Hmotnost: 16 g

Průměr: 34 mm

Provedení: proof (vysoký lesk)

Náklad: prozatímní odhad v rozmezí cca 500 ks

Emise: červen 2009

Cena medaile byla Českou mincovnou a.s. nabídnuta za 600 Kč na kus. Na základě výše uvedeného bude v období vánočních svátků a v následujícím měsíci lednu prováděna na připravených formulářích písemná rezervace ražby. Mincovnou stanovená uzávěrka závazné objednávky je 31.1.2009. Předpokladem úspěšnosti záměru je vydání emise v minimálním nákladu 500 ks. *František Laštovička*

Poděkování farníkům sv. Prokopa za pomoc při obnově klášterního kostela

Letos jsme v naší farnosti nedělali záměrně žádné velké opravy, abychom tak mohli napřít naše síly při obnově klášterního kostela. Práce se udělalo skutečně hodně a je to vidět! Srdečné poděkování všem našim brigádníkům, jejichž skutky jsou jistě zapsány i v nebi. *P. Tomáš Holý*

Chrámový sbor FONS

Fons v Římě

Letos v červenci jsme se spolu se sbory z Řecka, Španělska, Kypru, Rakouska a Rumunska zúčastnili IV. Mezinárodního festivalu duchovní hudby v Římě. Zde se na několik dní stal naším domovem český poutní dům Velehrad, kde jsme přijali pohostinství otců saleziánů a zaměstnanců poutního domu.

Festivalový program zahájil 18. července úvodní koncert sedmi

hostujících sborů a skvělého domácího gospelového sboru Charlie's Gospel Angels v kostele sv. Ignáce z Loyoly. Druhý den byl na programu průvod městem se zastávkami na několika dobře známých místech - Forum Romanum, Piazza della Minerva a Panteon. Na každé ze zastávek zazpíval některý ze sborů několik písní.

Asi nejsilnější okamžiky celého festivalu jsme zažili třetího dne. Fons měl tu čest doprovázet liturgii nedělní mše svaté v samotném srdci naší církve - v Bazilice sv. Petra. Bohoslužbu celebroid u hlavního oltáře arcikněz baziliky - kardinál Mons. Angelo Comastri. Rádost z děkovných slova pana kardinála a potlesku několika stovek věřících z celého světa, který zněl bazilikou po doznění posledních tónů, nás bude provázet ještě dlouho.

Festival pro nás skončil 20. července společným koncertem se španělským Sbohem Tomase Luis de Victoria ve chrámu sv. Eustachia. A protože je rok sv. Pavla, nevynechali jsme ani krátkou pouť do baziliky sv. Pavla za hradbami.

Poděkování patří všem, kteří nás vzpomínkou nebo modlitbou na cestě provázeli.

Svatováclavský festival duchovní hudby

Dne 28. 9. 2008 se v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie konal 2. ročník Svatováclavského festivalu duchovní hudby. Letošního ročníku se kromě hostitelského Fonsu a domácího Svatopluku účastnily mladé akademické sbory z našich velkých měst. Byly jimi Musica Oeconomica Pragensia z Prahy, kaMUFFláž z Brna a Akademický pěvecký sbor VŠB-TU z Ostravy.

Cenu profesora Jiřího Koláře, čestného předsedy a zároveň porotce soutěže, získala Musica Oeconomica Pragensia. Do Prahy si tak odvezla krásnou skleněnou trofej z dílny Hutě Princ.

I zde patří velký dík farnosti, pořadatelům, sponzorům a také panu profesorovi Kolářovi za čestnou patronaci festivalu.

Za Fons J. Bělohávek

Jak se žije bohoslovcům v Římě?

Když mi otec biskup nabídl, že bych mohl zbývajících tři roky své přípravy na kněžství studovat v Římě, moc mě to potěšilo, protože Řím jsem si velmi zamiloval a navíc jsem se už několik let věnoval italštině, takže jsem se těšil, že svoje znalosti nejen využiji, ale i rozšířím.

Do Říma jsme přijeli koncem srpna, protože ještě před zahájením studia na Papežské Lateránské univerzitě jsme museli absolvovat povinný šestitýdenní kurz italštiny.

V Římě bydlíme v české koleji zvané Nepomucenum, která v příštím roce oslaví 80 let od svého postavení. Je to nádherná budova, kolem které je zahrada plná stromů a palem, takže je to skutečná oáza klidu uprostřed ruchu velkoměsta.

Navíc má velmi příhodnou polohu, takže to máme jen asi 20 minut pěšky do školy a například 15 minut k Lateránské bazilice. Díky tomu, že bydlíme na české koleji, se v Itálii cítíme jako doma. Seminaristů je nás tady deset a kromě nás je zde i přibližně 25 kněží, kteří studují licenciát či doktorát. Jelikož Češi nenaplní celou kapacitu koleji, bydlí s námi i několik kněží z Tanzánie, Nigerie, Ukrajiny, USA, Kolumbie atd. O naše stravování a chod koleje se starají sestry boromejky, kterých je v současné době šest.

Ve třídě nás studuje asi 70, z toho je většina Italů a zbytek jsou seminaristé nebo řeholníci z Evropy, Asie, Afriky i Ameriky. Díky nim se člověk seznámí s tím, jak to chodí v jiných částech světa a jaká je tamní situace církve.

Co se týče denního řádu v semináři, program nám začíná o 20 minut dříve než v Olomouci, tj. již v 5:55. Začínáme půlhodinovým rozjímáním a pak následuje mše svatá a modlitba ranních chval. Po snídani nás čeká škola, kterou máme našťastí jen dopoledne. Obědváme ve čtvrt na dvě a večeri máme o půl osmé. Mezitím se věnujeme studiu, případně máme další program, který se pro jednotlivé dny liší (nešpory, růženec, adorace...). Kromě toho máme různé služby, takže pomáháme na zahradě, umýváme nádoby, atd. V neděli většinou každý vyrazí někam na výlet. Já se zatím snažím seznamovat s Římem, a tak se toulám uličkami města a objevuji jeho krásy. Už jsem navštívil asi 120 římských kostelů a byl bych rád, kdybych do konce studia navštívil všechny, což se mi asi nepodaří, protože některé z nich se už nepoužívají nebo se opravují.

Domů se sice dostaneme jen na Vánoce, Velikonoce (i když ty zrovna v letošním roce strávíme v Římě) a letní prázdniny, ale i tak jsem velmi rád, že zde mohu studovat.

Josef Novotný

Vánoční různočtení

Vánoce s betlémem

Přes dva tisíce let už žije příběh o narození dítěte zvěstujícího naději. Papež Liberius vyhlásil roku 336 našeho letopočtu 25. prosinec za den Ježíšova narození v městě Davidově – Betlémě. Týž papež v roce 335 přenesl do Říma pět prkének z jesliček, v nichž se údajně Kristus narodil. Uloženy byly do chrámu Ad praesepe (U jesliček), později nazývaném Santa Maria Maggiore. Uctívání obou těchto míst se stalo jedním z předpokládaných pramenů vzniku betlémů.

Také se dočteme, že jako první postavil betlém svatý František z Assisi. Ten o Vánocích roku 1233 v lesní jeskyni poblíž obce Greccio v italské Umbrii nechal sloužit vánoční mši u prázdných jeslí, u nichž postával živý volek a oslík. Legenda praví, že během mše se mu v jeslích zjevilo Jezulátko, které si mohl pochovat v náručí. Stalo se pak zvykem stavět v kostelích u příležitosti Vánoc jesličky.

Jesličky jako věčně živý symbol křesťanské lásky se staly námětem pro umělce v různých dějinných obdobích od nejstarších dob až po současnost. Závěr 20. století je obdobím neobvyklého zájmu o betlémy. Je charakterizován nejen zrodem betlémů z rukou profesionálních výtvarníků, ale i velkým počtem nových lidových betlémů. Jejich tvorba má společné to, že vznikají s láskou, a svým tvůrcům i divákům přináší každé Vánoce, v ten nejkrásnější čas v roce, plno radosti a vánoční pohody, ke cti a chvále Boží a pro potěšení srdce.

Lidé na Vysočině měli odedávna mimořádný vztah ke dřevu. Les jim dával stavební materiál, ze dřeva vyřezávali a soustružili nejrůznější užitkové předměty a samozřejmě vyřezávali i figurky do betlémů.

Bratři Jan a František Mičkové z Polničky u Žďáru jsou jména, na která si pamětníci určitě vzpomenou. Vyřezávali betlémské figurky, ze kterých sestavovali betlémy. Jejich tvorba vycházela především ze vzpomínek na mládí, zobrazovala stará řemesla a život na vesnici v minulosti.

František Dřevíkovský z Křižánek začal tvořit pod vlivem svého učitele, spisovatele J. V. Plevy. Známy je jeho velký betlém inspirovaný dílem Josefa Lady. Svě řezbářské práce pravidelně vystavoval ve Žďáru nad Sázavou.

K lidové řezbářské tradici Vysočiny se ve své tvorbě přiblížil akademický malíř Jindřich Hegr, který ve Svatouchu vyřezal betlém, v němž kromě horáckých postavíček dominují koně a lidé kolem nich. Těch, kteří vyráběli betlémy, bylo více. Nebylo chalupy, kde by se za zimních večerů nepracovalo se dřevem.

Betlémské lidové umění má na Vysočině své pokračovatele. Jedním z nich je pan Josef Běhal ze Žďáru nad Sázavou. S jeho tvorbou se můžeme setkávat na vánočních výstavách na žďárské radnici a v kapli sv. Barbory.

Pane Běhale, tvorba betlémů se stala Vaší zálibou a celoživotním koníčkem. Řekněte nám, jak to vlastně všechno začalo...

Narodil jsem se v Dědkově. Do kostela se chodilo 4 km cesty a to ze všech chalup. Od nejútlejšího věku jsem si prohlížel měřínský betlém plný krásně řezaných postaviček a zvířátek od řezbáře Jana Boudného z Brtnice. V naší rodině se stavěl betlém z vystříhovaných papírových figurek. Jednou se mi dostala do rukou dřevěná figurka malé ovečky, kterou jsem si do svého betléma z papírových figurek osazoval. Toužil jsem mít celý takový betlém, ale byl jsem malý na

to, abych si ho zhotovil.

Až potom, už dospělý, jsem začal vyřezávat. Šáněl jsem suché dřevo, řezbářské náčiní a vědomosti o technice řezání. Při řezání mého prvního betlému mě silně ovlivnila vzpomínka na všechny ty lidské postavičky z mého mládí, mezi kterými jsem se pohyboval a vyrůstal. Všichni vytvářeli zástup darovníků kolem mého prvního betlému. První betlém byl prostý, nemalovaný, jak prostí byli ti lidé mého mládí.

Vyřezáváte ze dřeva. Odkud čerpáte vědomosti jak řezat, čím a jaké dřevo používáte?

Kupoval jsem si literaturu, pečlivě jsem prohlížel betlémy a figurky na výstavách, v muzeích a v kostelích. Ale nechtěl jsem být ovlivňován. Šel jsem si svou vlastní cestou. Dřevo používám lipové. Strom na řezání nesmí být pokácen v létě, jinak popraská. Nařežu ho na špalky, odstraním kůru a dám do sena na půdu, kde pomalu schne tři až šest let.

Figurky si předřezávám v letním období na chalupě a pokračuji doma. Nehotové figurky by neměly být vystaveny kolísavé teplotě. Potom provedu povrchový nátěr včelím voskem rozpuštěným v terpentýnu. Každou figurku pohladím a popřeji jí dlouhé bytí. K řezání používám sadu různých silných dlátek a nůž „žabku“.

Za svůj život jste zhotovil hodně betlémů. Jaké jsou a jaký je jejich osud?

Některé betlémy odkoupilo Moravské zemské muzeum v Brně a Vlastivědné muzeum v Novém Městě na Moravě a asi 15 je v držení rodin ve Žďáru a okolí. Také jsem vyřezával a daroval figurky jen tak pro radost. Nejmenší betlém, který jsem zhotovil, je ve skořápce lískového oříšku, kde velikost jesliček je asi 5 mm, přes betlémy v makovicích nebo ve skořápce kokosového ořechu. A potom ty větší, velké 10 a 20 cm a také metr vysoké.

Vím, že nevyřezáváte jenom betlémy, ale i malujete a restaurujete sochy a obrazy ve venkovských kostelích a kaplích. Na závěr nám ještě řekněte, co jste restauroval a kde?

V Dědkově jsem zrestauroval celý oltář v kapli Sedmibolestné Panny Marie. Na přání pana faráře Hrůzy z Měřína jsem restauroval v jeho farnosti oltářní obrazy a ve dvou kostelích křížovou cestu. V Měříně, v kostele sv. Jana Křtitele sochy, kříže, obrazy, namaloval jsem obraz nad betlém a zhotovil jsem do něj devět oveček.

Každý dostal nějaký dar od Boha. Vy, pane Běhale, jste ten dar navracel Bohu tím, že celá Vaše tvorba byla vlastně ke chvále Boží určena. Děkuji za rozhovor.

Betlémářství u nás nikdy nezaniklo. Důkazem toho je spousta nových jesliček, které vznikly za posledních padesát let. Ty staré i ty nové betlémy jsou doprovázeny koledami starými i novými. Stavění betlémů patří u nás k nejstarším vánočním zvykům, daleko starším, než je zdobení vánočního stromku. Všechny vznikaly z lásky a pro radost a vzdávají hold malému Ježíškovi, hold právě vzniklému novému životu.

Jana Skalská, fotografie archiv Josefa Běhala

2008 – Rok svatého Pavla

Svatý Pavel a Duch svatý

„Ne, svatý Pavel se v tom neklamal! Říkal si jenom, že křesťanství pustilo do světa pravdu, kterou už nic nezastaví, protože byla už předem na dně lidského svědomí a člověk se v ní ihned poznal: Bůh spasil každého z nás a každý z nás stojí za krev Boží. Můžeš to vyjadřovat, jak chceš, třebaš v jazyku racionalistickém – nejhlopupějším ze všech – nutí tě to sblížovat slova, která vybuchují při nejmenším doteku.“

Georges Bernanos, Deník venkovského faráře

Papež Benedikt jednou řekl o svatém Pavlovi, že „září jako hvězda první velikosti“. Svatý Jan Zlatoústý zase sv. Pavla chválí jako osobnost, která „vyniká nad mnohé anděly a archanděly“. Dante Alighieri ho v Božské komedii nazývá „nádobou vyvolení“ a řada církevních učitelů ho nazývala „třináctým apoštolem“ – a Pavel důrazně trvá na tom, že je apoštol, protože byl povolán Zmrtvýchvstalým.

Podívejme se dnes na jedno důležité Pavlovo téma – jaké je jeho učení o Duchu svatém. Předně sv. Pavel nepodává jen jakýsi popis dynamického a tvůrčího působení Ducha svatého, ale vysvětluje přítomnost Ducha v životě křesťana. Když sv. Pavel uvažuje o Duchu svatém, vysvětluje jeho vliv nejenom na jednání ale i na bytí křesťana. Duch svatý v nás je odpověď na to, kdo jsme. Sv. Pavel vysvětluje, že Duch Boží v nás přebývá a že „Bůh nám poslal do srdce Ducha svého Syna“ (Gal 4,6). Podle sv. Pavla je to právě Duch svatý, který nás formuje až do nejněvnitnější hloubky našeho osobního bytí. Zvláště významná jsou jeho slova z listu Římanům (Řím 8,2): „Zákon Ducha, který dává život v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti... Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: „Abba, Otče!“ Z toho vyplývá, že křesťan ještě dříve než začne jednat, má již bohatý a plodný vnitřní život, který dostal ve svátostech křtu a při biřmování.

A svatý Pavel pokračuje: říká, že bez přítomnosti Ducha svatého v nás neexistuje pravá modlitba. Píše v Řím 8,26: „Duch svatý nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit.“ Je to trochu smutná pravda, že ani nevíme, jak a o čem s Bohem hovořit, ale je to tak! „A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá a že jeho přimlůva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.“ Skoro se chce říci, že nyní je Duch svatý „duší naší duše a nejtajnější část našeho bytí“.

Dalším typickým odstínem Pavlova učení je, že nazývá Ducha svatého „Kristovým Duchem“ – Ježíš nám přišel dát svého Ducha svatého. Vždyť první příslib Zmrtvýchvstalého Krista je Duch svatý. Stejně typické je u Pavla spojení Ducha svatého s láskou. Apoštol píše: „Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán“ (Řím 5,5). Proto sv. Pavel, když vypočítává rozličné plody Ducha svatého, klade na první místo lásku: „Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...“ (Gal 5,22).

Kráceno z katecheze papeže Benedikta XVI

Stalo se před

715 roky, 1293 je městečko Žďár podle listiny krále Václava II. správním střediskem území z pověření kláštera zdejšího žďárského opatství.

400 roky, 1608 ustavil olomoucký biskup František kardinál kníže Dietrichštejn žďárským farářem Václava Claviduse.

365 roky, 1643 do žďárské městské farnosti patřilo – kromě města – ještě několik okolních vesnic: Lhotka, Najdek, Počítky, Radonín, Vysoké, Dolní a Horní Hamry, Jámy a Obyčtov.

230 roky, 1778 namaloval hlavní oltářní obraz zpodobující svatého Prokopa malíř Karel Kautsch na Horách Kutných. Obraz je nyní nad vchodem do zповědňi kaple. Téhož roku byl při opravě svatoprokopské věže vložen do bány Pamětní spis primátora Kašpara Karla Krčála.

215 roky, 1793 byla farářem Ondřejem Bylanským založena na tehdy zánovně fáře z r. 1780-1781 farní knihovna. Farář tak předběhl obrozenecké hnutí o půl století.

160 roky, 1848 se na svatého Štěpána sešli k založení Čtenářského spolku místní měšťané s farářem Myšákem a zámeckým kaplanem. Mecenášem spolku byl i jamský administrátor a Havlíčkův přítel P. Antonín Kolárský. Spolek byl „zaražen“ na Nový rok 1. ledna 1849.

145 roky, 1863 obnovené Literátské bratrstvo pořizuje čtyři svatojanské kancionály pro nácvik kostelních a lidových zpěvů. Téhož roku se narodil 7. února v Kunštátě na Moravě budoucí kněz a význačný moravský historik, mikulovský kanovník **Jan Tenora**, znalec renesančně-barokního předělu žerotínského a dietrichštejnského údobí Moravy. Je znám jako spoluautor životopisu svatého Jana Sarkandra, vědeckých prací o stoliční kapitule brněnské a do historie Žďáru se zapsal precizně zpracovanou rozsáhlou státi o prvním zrušení cisterciáckého kláštera, která vyšla na pokračování v časopise Hlídká, posléze jako separát a konečně jako samostatná kapitola Zemkových a Bartuškových Dějin Žďáru nad Sázavou. (Podobně jako jiná použitá práce dr. Aloise Plichty /viz r. 1993/ nemohla být přímo označena jménem tehdy zavrhaného historika.) Jan Tenora byl vysvěcen 26. července 1885 a zemřel 1. prosince 1936 v Brně.

125 roky, 1883 biřmuje ve Žďáře brněnský biskup František Saleský Bauer a současně světí nový kříž osazený 11. července na věžičku kostela Nejsvětější Trojice; biskup Bauer se stal později olomouckým arcibiskupem a kardinálem.

105 roky, od 1.3.1903 (do r. 1948) je katechetou na žďárských školách P. František Pelan, narozený 2.4.1874. Od r. 1929 byl i radou konsistoře. Po Únoru 1948 ho starého a nemocného bolševická soldateska okamžitě vyvezla na valníku ze Žďáru. Nejstarší generace varhaníka Jiřího Pospíšila na něj vždy vzpomínala s úctou a láskou.

100 roky, 1908 v Brně vydal Alois Hruďička obsáhlý spis Topografie diecese brněnské, v němž zachycuje podrobně tehdejší stav jednotlivých farností, i obou žďárských, i po stránce hospodářské. Tyto historické prameny zachycují věrně, za jak nuzných podmínek žila většina farářů a kaplanů.

95 roky, 1913 firma Káš z Brna přestavuje svatoprokopské Svítily varhany. Téhož roku zahajuje živnost Knihtiskárna a nakladatelství Jana Tomana ve Žďáře, které vydávalo hojně i kancionály, modlitební knížky a jinou náboženskou literaturu. Tomanovu živnost zlikvidovali komunisté po Únoru 1948 a strojní vybavení odvezli do šrotu. – Již r. 1913 také místní volnomyšlenkáři, anarchisté, socialisté inscenovali na jaře před svatým Prokopem demonstrace, rušili bohoslužby a napadali věřící za mlčenlivého souhlasu orgánů místní moci, poskládané ze členů Volné myšlenky.

75 roky, 1933 byly archivní hudebniny z kůru od svatého Prokopa (od r. 1700 do 1850) deponovány v hudebním oddělení Moravského zemského musea v Brně. Jedná se o devět rukopisů a dalších 201 položek hudebnin.

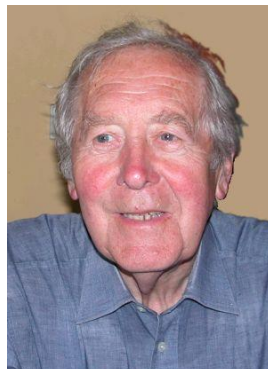
60 roky, 1948 postihl Vítězný únor i Žďársko; téhož jara zde ovšem ještě proběhly misie a v létě u sv. Prokopa slavil primiční mši svatou hamerský rodák P. **Ladislav Simajchl**, známý svým blahodárným působením v Brně i na Vysočině. Kromě neúnavného a vynalézavého působení kněžského nás obdařil řadou stále žádaných publikací včetně rozsáhlé sbírky nedělních a svátečních kázání církevního roku – všech cyklů. S poděkováním za vše přejeme na Fryšavu hojnost Božího požehnání!

40 roky, 1968 se do brněnské diecéze vrací po osmnáctileté internaci biskup Karel prof. Skoupý, aby se na necelé čtyři roky ujal řízení své diecéze. Jeho sekretářem se na tu dobu stává ThDr. Alois Učeň, který posléze musí r. 1972 odejít do Žďáru nad Sázavou, kde byl dlouhá léta do r. 1993 farářem.

35 roky, 1973 zahajuje energický nový žďárský farář Dr. Učeň dvacetileté období všestranné obnovy svatoprokopské farnosti po stránce duchovní i rekonstrukce sakrálních budov a fary. Musí ovšem téhož roku zapůjčit městu jako obřadní síň kostel Nejsvětější Trojice, který soudruzi upravují-devastují po svém.

30 roky, 1978 je instalována a svěcena Křížová cesta akademického sochaře Karla Stádníka do kostela sv. Prokopa.

20 roky, 1988 je instalován a svěcen nový oltář v kostele sv. Prokopa, který navrhl **Karel Stádník**. Téhož roku rekonstruován kůr (arch. Ludvík Kolek, K. Stádník) a osazeny a svěceny nové varhany (prof. Josef Pukl, arch. L. Kolek, K. Stádník). Probíhá druhá polovina církevního roku 1987-88, který je v rámci Desetiletí duchovní obnovy zasvěcen patronátu svaté Anežky České. Toho roku došlo ještě k jedné, téměř zapomenuté, ale významné události: Do našich kin se nečekaně dostal

gruzínský film Pokání, autorů Thengize Abuladzeho, Nany Džanelidzové a Revaze Khveselavy. Později, roku 1990 vyšla stejnojmenná knížka i s dalšími scénáři. Film přibližoval drasticky období totality a nezměrného utrpení desítek milionů obětí bolševického teroru. Příznačné ale pro něj bylo silné vyjádření střetu antiteistického režimu s kulturou víry, úděsné byly obrazy arogance moci, boření katedrál Bohorodičky i likvidace celých rodin. Film končí scénou, která vypovídá i v dnešní době o všem podstatném: Stará babička klepe na okno a ptá se na cestu k chrámu Bohorodičky. Chrám ovšem již neexistuje, je zbořen, vyhozen dynamitovými náložemi a nový prospekt se jmenuje po jeho ničiteli. Babička se dozvídá, že tato ulice k chrámu nevede; patrně z ostychu se jí nikdo neodvází říci, že chrám je dávno zničen. Jakoby to ale babička vytušila a odpovídá v samém závěru filmu: „Ne? Tato cesta k chrámu nevede? Tak není k ničemu. K čemu je taková cesta, která nevede do chrámu?“ Otáčí se a odchází, odchází bůhvíkam vedoucí cestou...

15 lety, 1993 byly provedeny rekonstrukce podlahy a vytápění v kapli sv. Barbory, postavena nová zeď farní zahrady. Na Čechův dům osazena posvěcená kopie Madony s Dítětem. Divadelní sdružení Lampa pod režii Miloše Slámy provedlo s velkým ohlasem Pašijové hry v prostorách konventního kostela Nanebevzetí Panny Marie a také v Praze, Litomyšli a Třebíči. V Brně zemřel 29. října historik JUDr. Alois Plichta (1905-1993), mimo mnoha jiných autor knih Klášter na hranicích, Řehoř Thény a Žďár a dalších statí. Mnohé převzali do Dějin Žďáru nad Sázavou nebo v nich citují jako pramenný zdroj informací Zemek s Bartůškem. Někteří z nejbližších příbuzných dr. Plichty byli popraveni v Babickém procesu.

10 roky, 1998 vydává Universita Karlova v nakladatelství Karolinum jedinečnou monografii o Janu Blažejí Santinim Aichelovi. Autorem textu je (nyní prof.) Mojmír Horyna, autorem fotografií Vladimír Uher.

5 roky, 2003 byl zahájen beatifikační proces P. Jana Buly, kněze, popraveného ve 32 letech roku 1952 bolševickými zrůdami v Jihlavě. Téhož roku vydal otec biskup Vojtěch pastýřský list o rodině. Ve žďárském klášteře byla zahájena organizačně-technická příprava rozsáhlých restauračních a rekonstrukčních prací konventního-farního kostela Nanebevzetí Panny Marie, včetně Křížové chodby. **Petr Peňáz**

ROKU 2008 připomínáme s poděkováním:

Obětavá farní hospodyně, slečna **Josefa Klíčová** z klášterské fary oslavila v tichosti 90 let pozeňnaného života, obětovaného láskyplné službě. Za všechno díky.

Dne 5. ledna zemřel na Mostišti **Mons. Ludvík Horký**, který v době sedisvakance v letech 1972-1990 zastupoval brněnského biskupa. Dlouhá léta sváděl nerovný, ale poctivý zápas s úskoky totalitní moci. V našich farnostech se zapsal zejména biřmováním roku 1972 a 1983. R.I.P.

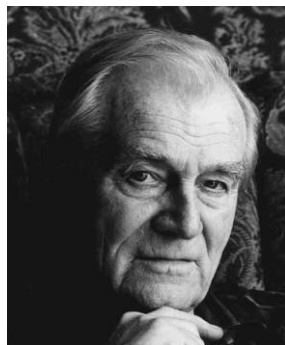
Dne 27. února oslavil osmdesátiny akademický malíř

Jaroslav Šerých,
autor
cyklu
mozaik
v severní

lodi konventního kostela Nanebevzetí Panny Marie. V říjnu tohoto roku obdržel za celoživotní tvorbu státní vyznamenání. Rodák z Havlíčkova Brodu pokračuje s velkým nasazením v další tvorbě, a tak věříme, že i ve Žďáře dojde k další prezentaci výboru z jeho rozsáhlého díla.

Dne 10. března zemřel v Praze velký křesťan a umělec, milovník Vysočiny, člen Činohry Národního divadla v Praze **prof. Radovan Lukavský**. Připomínáme si ho nejen jako věhlasného herce, rozhlasového recitátora (kupříkladu Halasovy básnické prózy Já se tam vrátím..., Rilkeho Korneta Kryštofa aj.), ale také v souvislosti s několika recitačními vystoupeními v obou žďárských kostelech. Recitoval zde kromě Žďárské kroniky také verše zakázaných básníků, Jakuba Demla, Jana Zahradníčka a Bohuslava Reynka. S krajní obětavostí a virtuositou přistupoval ke každému vystoupení, se samozřejmostí a pokorou velkých lidí hovořil s mnoha účastníky vernisáží výstav, ať to bylo Hlinsko, Kameničky či Křížánky... R.I.P.

Dne 1. června oslavil šedesátku kněz, **prof. Dr. Tomáš Halík**, známý publicista a autor poutavých knih, spoluautor koncepce Desetiletí duchovní obnovy národa, blízký spolupracovník arcibiskupa Františka kardinála Tomáška.

Dne 25. června zemřel náhle v Brně generální představený Kongregace bratří Nejsvětější svátosti, **P. Vojtěch Antonín Jeniš**, jehož pamatujeme živě jako žďárského kaplana v letech 1972-3 a poté z kněžského působení v brněnském kostele svaté Maří Magdalény. R.I.P.

Dne 28. listopadu 2008 zemřel ve věku 88 let vzácný člověk, řeholní kněz, spirituál semináře v Olomouci **P. Jan Evangelista Pavlík**, SJ. Narodil se 23. října 1920 v Olomouci a zde také v roce 1938 maturoval. Po studiu bohosloví v Brně byl 19. června 1943 vysvěcen na kněze. V duchovní správě sloužil ve Ždánicích, Boleradících, Hustopečích u Brna a v Brně – Králově Poli. V roce 1945 byl přijat do Tovaryšstva Ježíšova, ale z diecézní služby byl uvolněn až v roce 1947, kdy vykonal rok noviciátu na Velehradě. Další rok noviciátu a zároveň doplnění studií z filosofie pak absolvoval v Děčíně do 13. dubna 1950. Pak byl vězněn v internaci v Bohosudově a od září 1950 do prosince 1953 pracoval ve vojenských lágrech PTP na čtrnácti místech Slovenska, Moravy a Čech. Od ledna 1954 do srpna 1955 byl dělníkem Průmstavu v Ostravě. Zde byl zatčen a držen ve vazbě. Po odsouzení v lednu 1956 na deset let žaláře za velezradu prošel věznicemi v Ostrově nad Ohří, Leopoldově, v Ostravě a na Mírově. V květnu 1960 byl na amnestii propuštěn. Bydlel pak v Brně a do odchodu do důchodu v roce 1980 pracoval jako závozník, řidič autojeřábu a skladník u Dopravního podniku. V letech 1963-1970 vypomáhal ve farnosti Staré Brno. V té době již dával mnoho kurzů exercicií a také týdenní lidové misie ve farnostech, to vše při práci. V roce 1968 se stal ordinariátním komisařem Kongregace sv. Františka pod ochranou sv. Rodiny a byl jím až do roku 1989. 15. srpna 1969 složil v Praze poslední slavné sliby. V dubnu 1971 byl jmenován provinciálem České provincie Tovaryšstva Ježíšova v rozptýlení. Tuto službu mohl rok a čtvrt vykonávat již ve svobodě, a to do dubna 1991. Od roku 1991 do roku 1998 byl spirituálem bohoslovců v kněžském semináři v Olomouci. Od roku 1998 sloužil na Velehradě jako vyhledávaný exercitátor, duchovní vůdce a zpovědník. Pán si svého věrného a horlivého služebníka k sobě povolal po několikadenním pobytu u sester františkánek v Grohově ulici v Brně. Pohřben byl dne 4. prosince 2008 na Velehradě. R.I.P.

Dětem

Brumlík a Ursus

Medvídek Brumlík, však ho dobře znáte, děti, se jednoho rána tuze divil. Když vykoukl ze

svého vyhřátého pelíšku, bylo všude kolem bílo. Brumlík byl teprve malé medvídě a zimu ještě nikdy nezažil. „Jú, to je nádhera,“ zaradoval se, když poprvé nabral do tlapiček studený sníh. Brzy mu ale zima začala zalézat za drápky a mráz mu rozdrkotal zoubky.

„Měl bych se zahřát,“ řekl si Brumlík. Vyběhl rychle na louku a

první sníh mu omaloval tlapičky na bílo. „Jú, vždyť je to cukr!“ pomyslel si v duchu a olízl si tlapičku. Ale nechutnalo to jako cukr, ani jako med.

Když už notnou chvíli běhal po venku, začalo se stmívat. V zimě přichází tma brzy, aby zvířátka mohla v klidu odpočívat. Na černé klenbě nebe se rozzářily hvězdy a Brumlík se k nim zahleděl. „Já jsem tu dole na zemi a vy jste vysoko na nebi, vám jistě zima není,“ posteskl si smutně.

Vtom jedna hvězda silněji zablýskla, potom druhá a nakonec jich bylo sedm. Snesly se na zem a vedle Brumlíka stál druhý medvěd. „Ahoj, Brumlíku,“ povídá ten druhý medvěd. „Ty víš, jak se jmenuješ?“ nestačil se divit Brumlík.

„Lidé si myslí, že jsem na nebi a že nebe je daleko, ale ono to tak docela není. Nebe je docela blízko a žádná lidská starost nám nahoře není cizí. A tak vím, jak se jmenuješ, i to, že tě zrovna moc zebou tlapy,“ řekl s úsměvem ten divný medvěd, ale mile se na Brumlíka pousmál.

„Zábý mě,“ přiznal Brumlík, „ale teď jakoby to úplně přestalo...“

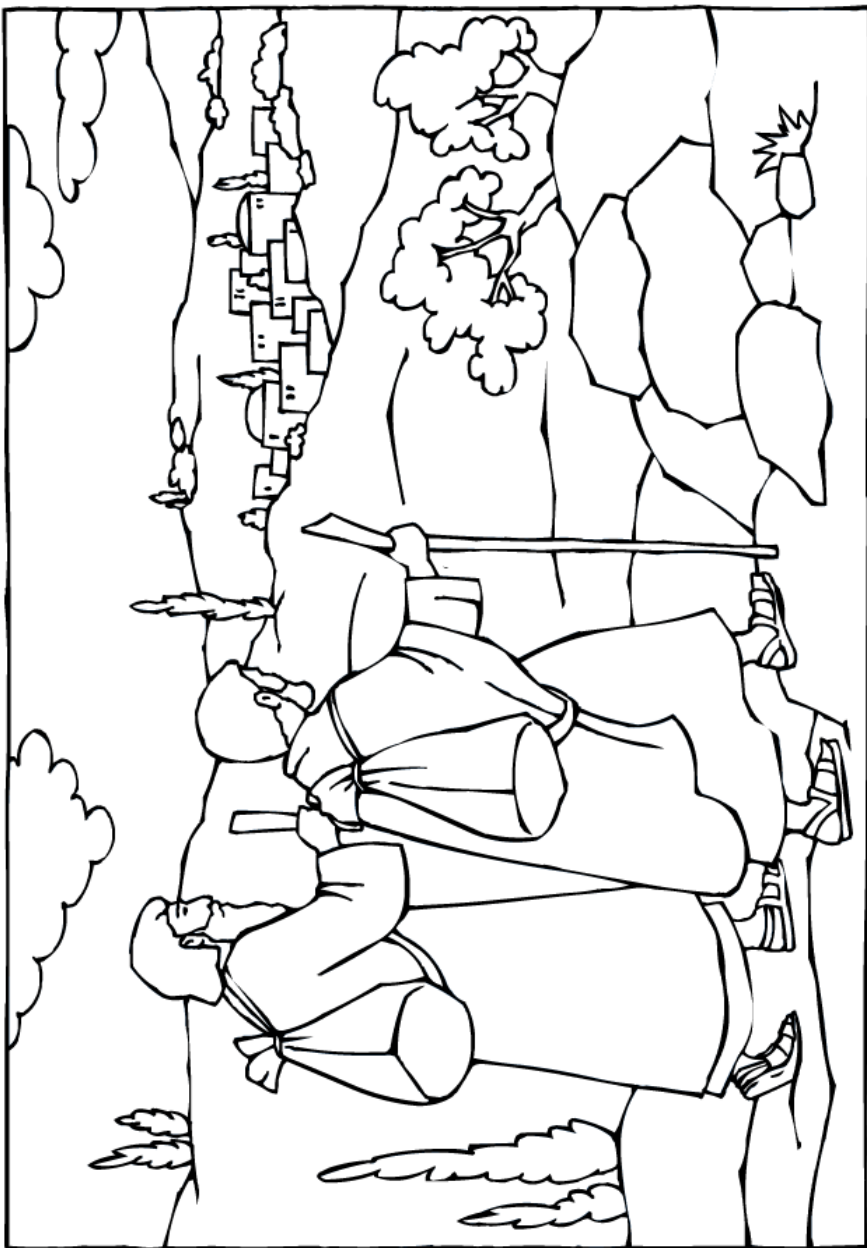
„Já vím,“ a tomu druhému medvědovi zablýsklo sedm hvězd v očích.

„A jak se vlastně jmenuješ ty?“ vzpomněl si Brumlík na slušné vychování.

„Říkají mi Ursus, to je latinsky medvěd. Hvězdáři mi ale radši říkají medvědice – Ursa, tedy přesněji Ursa Major, jako že jsem veliký. A lidé mě zase někdy nazývají Velký vůz, ale copak mám místo nohou kola?“ A oba medvědi se smáli, až se stromy otřásaly.

Celou noc se spolu honili. „Že tu se mnou zůstaneš?“ zeptal se nad ránem Brumlík.

„Ne, ne,“ povídá Ursus, „musím zpátky na nebe. Ale pamatuj, nebe není nijak vysoko, však ty víš dobře, že jsem pořád blízoučku u tebe,“ a sedm hvězd stoupalo zpátky na oblohu.

Omalovánka: Svatý Pavel putoval od města k městu, od vesnice k vesnici. Všude mluvil o Ježíšovi.

Převzato z Internetu, www.biskupstvi.cz

Čtěte, poslouchejte, sledujte

Katolický týdeník

Katolický týdeník

Informace o předplatném Katolického týdeníku je možné získat v obou farnostech nebo si jej lze přímo objednat na adrese Mediaservis – Zákaznické centrum, Moravské náměstí 12D, 659 51 Brno nebo na webu www.katyd.cz. Katolický týdeník přináší pravidelně kompletní podrobný program vysílání Radia Proglas a TV NOE.

Radio Proglas

Radio Proglas můžete ve Žďáře nad Sázavou poslouchat na frekvenci 104,00 FM.

Ve zpovědní kapli kostela svatého Prokopa jsou k dispozici přihlášky do Klubu přátel Radia Proglas, zpravodaje a také složenky k případnému zaslání finanční částky. Chcete-li zaslat dar hromadně (bez poplatku za poštovné), můžete částku odevzdat paní Šťastné, která odesílá jednou měsíčně příspěvek přímo na účet Proglasu a současně odešle soupis dárců. Je možné takto zasílat i přihlášky a ostatní korespondenci.

Televize Noe

TV Noe můžete sledovat prostřednictvím kabelové televize, digitálního vysílání, satelitu nebo živě přes internet na adrese www.tvnoe.cz.

Farní web

Společné webové stránky obou farností fungují již zhruba tři čtvrtě roku na adrese www.zdarskefarnosti.cz.

Naleznete na nich jak aktuální informace z obou farností, tak rostoucí archivy článků a fotografií. Za dobu provozu navštívilo stránky již téměř 10 000 návštěvníků a my věříme, že na nich našli vše potřebné a rádi se budou vracet.

» Svatý Prokop 1

» Nanebevzeští Panny Marie 1

- » **Adventní duchovní obnova** | 13.12.2008
Orel – Metodějova Zupa Vás všechny srdečně zve na Adventní duchovní obnovu v sobotu 13. prosince 2008 v Rozsochách více viz: příloha
- » **La Festa** | 22.11.2008
Jednota Orla Žďár nad Sázavou zve na tradiční hudební festival La Festa. Více na oficiálních stránkách festivalu.
<http://www.lafesta.orelzdar.cz>
- » **Modlitební společenství střešedolské mládeže** | 21.11.2008
V pátek po mši. Více na signálech
<http://www.signaly.cz/mladzdar>
- » **Myslenka na 33. neděli v mešitě** | 16.11.2008
Jeden člověk se chystal na cesty: zavolal si služebny a světil jim svůj majetek... Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárků... Viz Mt 25,14-30
- » **Britští přátelé českých památek podpořili koncertem obnovu naší baziliky** | 10.11.2008
V létě tohoto roku jsme navázali kontakt se sdružením UK Friends and Parks (Britští přátelé českých historických budov, zahrad a parků). Během koncertu, který se konal dne 6. října v Londýně, byla vybrána finanční